

10

شه‌وی کوّتای مانگی
رهمه‌زانی پیروژ

وتاری:

م.اسماعیل سوسه‌یی

نوسینه‌وه‌ی:

احمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا،

أَمَّا بَعْدُ

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٍ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

ثُمَّ أَمَّا بَعْدُ،

اللَّهُمَّ الطَّهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ الشُّبُهَاتِ وَالشَّهَوَاتِ وَأَعْمَالَنَا مِنَ الرِّيَاءِ (أَمِينَ).

مووسلمانانی به پێژ و سه نگی خۆش حال و به خته وه رین پێتان ده گهینه وه بو
پیشکەش کردنی باس و بابەتییکی یه کجار گرینگ له ژیا نی مروۆفی برواداری موه حید که

پیویسته زۆر سه رنجی بدات و خوی بو ئاماده بکاتن له دهستی نه چیت ، چونکه به راستی نه و کاته یه که قیامه تی ته و او پیوه دابین ده بیټ وزه خیره و تویشوویه کی زۆری تیدا کوډه کریته وه نه گهر که سیک دانا و زیره ک بی و تیدا ته مبه ل نه بی ، باس و بابه ته که مان وا ته و او لی نزیك بووینه وه له و کات و ساته ی که وا خودای پهروه ردگار به ره حم و به خششی خوی به خشوویه تی به ئووممه تی پیغه مبه ری (ﷺ) که وا مانگی رهمه زان خوی له خویدا به خششیکی خوداییه جا له نیو مانگی رهمه زان چه ندین به خششی تری تایبه تمه ند تره هیه که ده مانه وی باسی دوو له و به خشیشه تابه ته ی بکه ین که له ناو یه کدان و تیکه لکیش کراون له لای خودای گه وره ، نه ویش ده شه وه که ی کوټای رهمه زان و (لیلة القدر) له که شه ویکه له هه موو شه وه کان گرینگتره که مروټی موسلمان ده بی چاوه رو انی بیټ و ده بیټ هه وی نه وه بدات نه گهر پی گه یشته به کاری بیټی له پینا و خودای پهروه ردگار زاد وزه خیره و تویشوویه کی زۆری تیدا کوټکاته وه و له ده ست خوی نه دات ، نه و ده شه وانه به ریزان له ده ست خوټانی مه دهن دوعای تیدا بکه ن که رب العالمین به نسیمی هه ر هه موومان بکاتن و بمانگه یه نه ته نه و ده شه وه ی ، جا پیویسته له ئیستاوه ئاماده کاری بو بکه ین به ریک و پیک نه ک به بیروعه قلی خو مانه وه وه کو خه لکیکی وا ده زانن نه گه رنیه تی باش بوو هه رئیش و کاریکی نه نجام بدات نه گهر چاکیش بوو خودا (ﷻ) وه ری ده گری نا نه خیر عیباده ته کان وا نیه ده بی له سه ر نه خشه ریکای خودای پهروه ردگار بی نه گه رنا ره تکراره ده بی لای خودای گه وره و وه رنا گیری ، وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمووی :

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ»^۱ واته ههریه کۆ شتیکی دابنیت و به دی بهیئێ له ئاین و دین و رێبازه کهم و تییدا نه بێ ئهوا رته کراوهیه به سه ریدا ، که واته چۆن پێغه مبه ر (ﷺ) چی کردوو به بو خۆی له و ده شه وه دا ئیمه ش ده بێ ئه وانه ی لێ وه ر بگرین و لێیه وه فی رببین ، ئه و ده شه وه ده شه وێکی یه کجار گرینگ و پله دارن وه ک چۆن دایه عائیشه و هاوسه رانی پێغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانی چه ن دین باس و خواسیان له پێغه مبه ریه وه (ﷺ) گێرا یته وه ، ئه وه تا یه کۆ له فه رموو ده کان ده لێ : «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِئْزَرَهُ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيَّقُظَ أَهْلَهُ»^۲ واته : هه رکاتی پێغه مبه ری پێشه و (ﷺ) ئه و ده شه وه ی به سه ردا به اتایه (که زۆر گرینگ بوو به لایه وه جیگای ئه وه بوو که زۆر عیبادت و په رستشی زۆری تییدا بکات و توێشووی زۆر کۆبکاته وه) خۆی ده پێچایه وه (خۆی تووند ده کرد و خۆی هه لده کرد لێ که زانیان له باره ی (شَدَّ مِئْزَرَهُ) ده فه رموون واته (اعتزال النساء) یانی وازی ده هیئا له هاوسه ره کانی و سه رجیی کردن له گه لیان و کۆبوونه وه له گه لیان وه کو شه و و رۆژه کانی تر له گه ل خێزانه کانی وه ک له پێغه مبه ر ده وه شیته وه (ﷺ) ، وه هه ندیکی تریش ده لێن واته (شمر للعبادة) یانی خۆی

^۱ أخرجه البخاري (۲۶۹۷)، ومسلم (۱۷۱۸).

^۲ صحيح البخاري (۲۰۲۴).

پیغه مبهری (ﷺ) په نا به خوای نه له هاوه لانیس د لسوژتره له ئه نجام دانی عیبادت و په رستشه کان چونکه ئه وهی ئه وان کردوو یانه له جیتره وراستتره له بهرئه وهی ئه وان راسته و خو پیغه مبهریان بینیه (ﷺ) و نه یانده هیشت هیچ خیریکیان له ده ست بچیت و ئه و گونا هانه ی ئیمه ئه مرۆ دهیکه یین ئه وان به گونا هی گه وره یان دانابوو له سه ر خو یان ئه وها له خودا ترس بوون و نزیک بوون له خودای په روه ردگار و په یره یی سووننه تی پیغه مبهریان ده کرد (ﷺ) ، ئه وهی ئیستاکه ده کری له و سه رده مه دا و له زۆربه ی ولاتان له ده شه وه که دا ئه وه زیندوو کردنه وهی شه وه کان نیه و خو گوووج و گۆل کردن نیه بو په رستش و عیبادت و خویندنه وهی قورئان و مانه وه له مزگه وته کان و (الإعتکاف) کردن به لکو شه و زیندوو کردنه وهیه به خواردن و خواردنه وه و چه ره زات و قسه ی بی مانا و پرووپو وچ غه یبه ت کردن و کات به فیرۆ دان و یا نووستن ئه وانه هیچیان له گه ل ریبازه که ی پیغه مبهر (ﷺ) یه ک ناگریته وه یان هه ندیکیان (صلاة التسبیح) ده که ن به جه ماعه ت راسته خیلاف و جیاوازی هه یه له ناو زانایاندا هه ندیکیان پییان وایه سووننه ته بکریت و فه رمووده که به راست داده نی و قه بو لی ده که ن هه ندیکیشیان ره تی ده که نه وه ده لی ئ لاوازه ئه وهی راسته ده بی هه ریه که وه به تاک بوخوی بیکات ، یا زۆرجار له مزگه وته کان ئاهه نگ ده گیرد ری ت وا ده زانن که شه و زیندوو کردنه وهیه به وهی که وا هه ندیکیان سروودی ده لی ئ هه ندیکیان (دُف) ده فی لی ده دهن په نا به خودای که کاریکی زۆرنا په سنده ده ف لی دان له ناو مزگه وت و مالی خودای و هه ندیکی وتاری ده دات و هه ندیکی پرسیارده کات

ئا ئه وانه هیچیان رپوايه ت نه کراوه له پيغه مبهريه وه (ﷺ) به لکو پيغه مبهريه (ﷺ) خوی گووچ و گۆل ده کرد بۆ کردنی ئه و عيباده تانه :

۱ – **الإعتكاف کردن** : دايه عائيشه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده فهرموویت : « **كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ** »^۱ واته : پيغه مبهريه (ﷺ) ئيعتيكافي ده کرد و (ده ماوه) له مزگه وت له ده شه وی کۆتایی رهمه زان ، (إعتكاف) واته : به نيه تی کردنی عيباده ت و په رستش مانه وه له مزگه وت يا له شوينيکی دياریکراو (له وتاريکی تربۆتان باس ده که ين إن شاء الله) که له سه رپای زانايان ئه گهر له مرگه وتيش نه بۆ له شوينيکی تری دياریکراو بۆت ده بۆ به مه به ستی عيباده ت و په رستشی خودای گه وره (ﷺ) ، (له وتاره که ی باسی ده که ين إن شاء الله) ، جا پيوسته له سه ر مووسلمان به رنامه يه ک بۆخوی دابنيت له و ده شه وده دا که له پاش نوێزی عيشاوه ده ست پيڤکه ی تا نوێزی به يانی جا له و نيوانه ته راويحه کان بکه يت باشه وه نوێزی تريش بکه يت جگه له ته راويح و دريژی بکه يته وه زياتر له ۱۱ رکعه ته که ی ئه و درووسته .

۲ – **دوعا کردن** : وه له و نيوانه دوعا بکه ی که خودا لیت خوش ببيت و له سه ر ته وحيد و خودا به يه ک گرتن بژيه ن و بتمرين و دوورت بخاته وه له شيرک و هاوبه شی

^۱ أخرجه البخاري (۲۰۲۶) ومسلم (۱۱۷۲).

و بتپاریزی وه دوعا بکهیت بۆ هه موو موسلمانان له هه رشوینیک بن که بی وه زعن و له ته نگه شه و ناخوشیه ک دان وه ئه وانه شی که گیراون به دهستی زالم و طاغوت و کافره کان وه ئه وانه شی که هه ر ئازار و ئه شکه نجه یه ک و ئه زیه تیک ده درین به دهستی کافرو موشریک و دوژمنانی ئیسلام دوعای خه یریان بۆ بکه ی و وه دوعای سه رکه وتن بۆ تیکرای موسلمانان بکه ی به وه ی خودا به رده وامی و ئیستقامه یان پی بیبه خشی .

۳ - **قورئان خویندن** * : ئه و ده شه وه ی که زیندووی ده که یه وه هه ولبده قورئان زور بخوینی و ته ده بوپی تیدا بکه ی وله مانا و مه به سته کانی بگه ی و کارت تیبات و تیکه لی بی و مافی ته وای خوی بده ییه ی که که لامی (رب العالمین) له (ﷻ) .

۴ - **زیکر کردن** : زیکر کردن و یادی خودای گه وره بکهیت ، و ئه و شتانه ش بکهیت که سوود و قازانجت پی ده گه یه نییت وه ک نوێژ و قورئان خویندن و دوعا کردن و زیکر کردن و ئه گه ر قسه یه کی خیریش بکهیت یان ڤرسیاریان لی کردیت وه لامیان بده یته وه به مه رجیک به کۆمه ل دانه نیشن به لکو تاک تاک ئه و شه وانه زیندوو بکریته وه خۆ ئه گه ر کۆمه لیش بوون ناوه ناوه له یه کتری جیا ببنه وه و عیباده تی خودای گه وره بکه ن به ته نیا له نیوان خوی و خودادا ، جا پیغه مبه ر (ﷺ) شه وه کانی وا زیندوو کردۆته وه نه وه ک ببیته شه وی خواردن و خواردنه وه و قسه و قسه لۆک و نووستن و غه یبه ت و غه یبه ت کاری (په نا به خودای گه وره) .

* له نامیلکه ی : (له پيشوازی مانگی ڤه مه زان) دا به دريژی باسی گه وره یی و فه زلی قورئان خویندنمان کردوو ه .

ليلة القدر:

به پێزان له و ده شه وه دا شه وێکی زۆر به نرخ و به قیمة تی تێدا یه که ناوه که ی به خۆیه وه وه یه ناوی (ليلة القدر) له واته شه وی به پێزو شکۆدار له لای خودای پهروه ردار ، هه ندی له زانایان ده فه رموون بۆیه ئه و ناوه ی به خۆیه وه هه لگرتووه چونکه شه وێکی پر له خێرو به ره که ت و به پیته و خودای گه وره له و شه وه دا زیاتر پیت و به ره که تی خۆی ده خاته سه رزه وی بۆ پروا دار و موسلمان هه کان وه ک خودای گه وره (جَلَّالَه) ده فه رمویت : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾^۱ که وا قورئانی پیرۆزی تیدا دابه زیوه له (لوح المحفوظ) له وه بۆ ئاسمانی یه که م جا له ویشه وه به ش به ش دابه زیوه به سه ر پیغه مبه ری خودادا (ﷺ)، جا له و ده شه وه ی ئاخیردا له شه وێکیان قورئانی تیدا دابه زیوه رای په سه ند و راجع وایه ، ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾^۲ ئه و له یله تو قه دره خێرو پیت و به ره که ت تیدا که کارێکی چاکه ئه نجام بدهیت چاکتره له هه زار مانگی که وا خێرو پیت و به ره که تیه ک و چاکیه که ی که کارێکی چاکت ئه نجام دابییت ، هه ندیکی تر ده ئێن بۆیه ناوی لێنراوه (ليلة القدر) چونکه له و شه وه دا ئه ندازه و ته قدیری رزق و رپۆزی خه لکه که ی دیاری ده کړیت له گه ل ته مه ن و ئه جه لیشدا که ئه وه قه ولی هه ندی له زانایانی ئه هلی سووننه و جه ماعه ته که خودای گه وره (جَلَّالَه)

^۱ سورة القدر - آية ۱

^۲ سورة القدر - آية ۳

ده فهرموویت : ﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾^۱ واته : له وشه وه دا هه ركارو فهرمانیكی یه کلاپی که ره وهی خودای گه وره (ﷺ) کار له جییکه ی فهرمانی تیدا ده دریت بۆمه ردم و به دیپنراوه کان وه رزق و پۆزی و ئه جهل و ته مه نیان .

دیاریکردنی لیلة القدر:

به ریزان به لگه ی ئه وهی که لیلة القدر له ده شه وه كه ی كوټایه فهرمووده ی پیغه مبه ره (ﷺ) که عبدالله ی کوری عومهر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ده فهرموویت : « أَنَّ رَجُلًا، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُرُوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْمَنَامِ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتُ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّمًا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ »^۲ واته : هه ندی له هاوه لانی پیغه مبه ره (ﷺ) خه و نیان بینی بینان که وا له یله توو القدر له هه وت شه وه كه ی كوټای مانگی رهمه زانه (خه ونه که یان بۆ پیغه مبه ره گپرایه وه (ﷺ) و فهرمووی : وای ده بینم خه ونه کانتان یه کتری گرته وه و خه ونی هه مووتان له سه ریه ک شت کۆبوو یته وه ئه ویش هه وت شه وه كه ی كوټای مانگی رهمه زانه (له یله توو القدر له وئ بئ) جائیوه ش کۆشش بکه ن و له وئ له یله توو القدری بدۆزنه وه ، له و هه دیشه دا زانایان ده فهرموون: ناوی ئه و که سانه دیاری نه کراوه که خه ونه که یان بینووه ته نها و تراوه

^۱ سورة الدخان – آية ۴.

^۲ صحيح البخاري (۲۰۱۵) ومسلم (۱۱۶۵).

هاوه لانی ، جا دایه عایشه ش ده گێرتیه وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ده فه رموویت : « تَحَرُّوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ »^١ واته : له ده شه وه تاکه که ی کۆتایی مانگی رهمه زانی ئیوه کۆشش بکه ن بۆ بینینه وه و به ده ست هینانی له یله تو القدر ، وه نه بوسه عیدی خودری (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده فه رموویت : « أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعْتَكِفُ فِي الْعَشْرِ الْأَوْسَطِ مِنْ رَمَضَانَ ، فَأَعْتَكَفَ عَامًا حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، وَهِيَ اللَّيْلَةُ الَّتِي يَخْرُجُ مِنْ صَبِيحَتِهَا مِنْ اعْتِكَافِهِ قَالَ " مَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعِيَ فَلْيَعْتَكِفِ الْعَشْرَ الْأَوَاخِرَ ، وَقَدْ أُرِيتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ ثُمَّ أَنْسِيَتْهَا ، وَقَدْ رَأَيْتُنِي أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ مِنْ صَبِيحَتِهَا ، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ ، وَالْتَمِسُوهَا فِي كُلِّ وَتْرٍ »^٢ واته : پیغه مبهری پێشهوا (ﷺ) له ده رۆژه ناوه راس ته که ی رهمه زانی ئیعتیکافی ده کرد سالیکی و ئیعتیکافی کرد و له مزگه وت مایه وه بۆ عیبادت و په رستش هه تا له شه وه ی (٢١) له مین ده رچوو له ئیعتیکافه که ی پیغه مبهر (ﷺ) به ره به یانیه که ی رۆژی (٢١) له مین فه رمووی : ئه ی هاوه لانی ده ی کۆتایی رهمه زانی (واته له ده ی ناوه راس ته نه ی کاتن) من شه ی ئیعتیکاف بکات له ده ی کۆتایی رهمه زانی (واته له ده ی ناوه راس ته نه ی کاتن) من شه ی له یله تو القدرم پێ نیشان دراوه به لام له بیرم چۆته وه جا پیغه مبهر (ﷺ) بۆ به یانه که ی له ناو قور و ئاولیته دا سه جده ی برد (واته ئه وشه ی دیاره باران بووه) فه رمووی : له ده شه وه که ی کۆتایی له یله تو القدری به ده ست به یینن و لێ بگه رێن وه له شه وه

^١ صحیح البخاری (٢٠١٧) و مسلم (١١٦٩) .

^٢ صحیح البخاری (٢٠٢٧) و مسلم (١١٦٧) .

تاكەكاندا ھەولبەدن بە دەستی بێن ، جا خوشەوستان ئیمە ئەوھمان بۆ بە دیارکەوت
كە لە دە شەوھەكەى كۆتايى و وە لە دە شەوھەكەش شەوھە تاكەكان ھەولبەدەین
لە دەستمان نە چۆ وە لە پاشانەكە لە ھەوت شەوھەكەى ئاخیردا زیاتر پێدا بگرین ،
ھەرچەندە زانایان زۆر لە سەرى رۆشتووونە وەك لە (فتح الباري) دا ئیبن و ھەجەر
زۆر لە سەرى رۆشتوووە و قەولى زانایانى ھیناوەتەو بەلام كورتە پووختەى قسان
ئەوھى كە بە ئیوھى بەرپزرا بگەيەن ئەگەر دەتەوئ تەواو لەیلەتو القدرت بەنسب
بیت شەوھە تاك و جووتەكان ھەلبستەوھە چونكە ھەندى لە مەزھەبى شافعى دەلێن
شەوى (۲۱) ئەوھى پەسەند دەكەن ھەندى دەلێن (۲۳) ھەندى دەلێن (۲۵) ھەندى
دەلێن (۲۷) و ھەندى كیش دەلێن (۲۹) جا راو بۆچونى زانایان دەلێن لەوانەى ئەوھش
بگۆردریت لە سالیك بۆ سالیكى تر بەلام شەوھە تاكەكان لە پێشتەر وە ئەگەر لە شەوھە
جووتەكانیش ھەلستایەوھە و زیندووت كردهوھە لەگەڵ دە شەوھەكەى كۆتايى مانگى
رەمەزان ئەوا بە دڵنیاییەوھە لەیلەتو القدرت بەنسب دەبیت ئەوھى لەسەرت
دەمینیئەوھە ئەوھى نەتەى خۆت پاك بكەيەوھە و ئیخلاصت ھەبى بەلكو ئەوكاتى
عیبادەت و پەستشەكانت موافق و ھاوڤاى سووننەتى پێغەمبەر دەبى (ﷺ) و لەیلەتو
القدرت لە دەست ناچیت ، ھەرچەندە زانایان زیاتر پێداگرى لەسەر شەوى (۲۷)
دەكەن بەلام ئەوھى بۆى كرا با ھەموو دە شەوھەكەى كۆتايى زیندوو بكاتەوھە بە تاك و
بەجووتەكانەوھە ئەوھى بۆى نەكرا با بەس تاكەكان زیندوو بكاتەوھە وە ئەوھشى پێى
نەكرا با ھەوت شەوھەكەى كۆتايى لە دەست خۆى نەدا بە تاك و جووتەوھە ئەگەرنا

بهس با تاكه كان زیندوو بکاته وه وه ئه وهی ئه وان هشی هیچی پینه کرا با شهوی (۲۷)
له دهست خوی نه دات به ئوومییدی ئه وهی که له یله توو القدر بییت وله دهستی نه چیت
هه ندی له زانایانی سلف صالح (پیشینانی چاک) ده فهرموون له ئه گهری
به دیار که وتی له یله توو القدر هه ندی نیشانه به دیار ده که وی که له یله توو القدری پی
ده ناسیه وه :

۱ – نور و پرووناکیه کی ته واه و شهوی پی داده پۆشی .

۲ – دل ئارامی و موورتاحیه ک بو ئیمانداره راسته قینه کان دیتن که له شه وانی تردا
نه بووه .

۳ – کزه بایه کی رپک و پیکی خوش دیتن به بی ئه وهی دلت پی ته نگ بییت که سه کینه ت
و ئارامی له گه ئدایه .

۴ – تام و چیرۆکی زیاتر له عیباده ته کان ده بینری ئه گهر که سه که موسلمانیک
موخلیص بی ، ئه و چوار خاله له یله توو القدری پی ده ناسریتته وه .

بۆچی الیلة القدر و شاراو هیه ؟

زانایان فهرموویانه حیکمه ت له وه یدایه که مرۆقه موسلمانانه کان خویان به یه ک
شهوی نه به ستنه وه و به لکو هه وی ئه وهی بدهن کۆششی و عیباده تی زۆر بکه ن
له هه موو شه وه کان تا زاد و زه خیره ی زیاتر په یدا بکه ن و ته ماعگیر بکه ن له هه ر ده

شه وه که ی ئه گه ربیانز انیبا کامه شه وه ئه وا هه رئه و شه ویان زیندوو ده کرده وه وازیان له عیبادت و شه و نوێژ ده هیئا له شه وه کانی تر له به رئه وه یه زانیان ده فه رموون شاراو هیه ئه و شه وه وه ک پیغه مبه ر فه رمووی (ﷺ) له یله تو القدرم پئ نیشان دراوه به لام له بیرم چۆته وه ، به س گرینگ ئه وه یه ئیمه له ده شه وه که ی کۆتا له ده ست خۆمانی نه ده یین و ته مبه لی لی نه که یین و چالاک و وریا بین له پێشمانه دوعای بکه یین خودای به رز بمانگه یه نه ته ده شه وه که ی کۆتا وه له ده شه وه که ش شه وی له یله تو القدرمان به نسیب بکات و ونشاط و چالاک و دامه زراومان بکات له سه ر عیبادت و په رستشه کان وه ک پیغه مبه ربیکه یین (ﷺ) وه خۆشمان به دوور بیخینه وه له بیدعه و داهینراوه کان وه برۆین له سه ر پاسته رپگای پیغه مبه ری پێشه وا (ﷺ) تا کو له و رۆژه ی که مه یدانی حه شرو حیسابه زه خیره و تویشوو یه کی زۆرمان هه بئ تا پێیوه ی رزگاریین و ببردنییه به هه شت و له دۆزه خی سووتینییه ردوور بخرنینه وه (آمین).

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی اله وصحبیه اجمعین

پروژه‌یه‌کی ته‌واو سه‌ربه‌خوی ئیسلامیه له پیناو به‌رز
راگرتنی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره‌ دژی هه‌موو
پێچکه‌ خوار و فیکره‌ سه‌رلیشی‌واوه‌کان ده‌وه‌ستیه‌وه
کتیبه‌خانه‌ی تویشو به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت
بانگه‌وازی خوای ده‌کات

به هیوای سود بینین له بلاو کراوه‌کانمان